

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 178/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Sąd Okręgowy w Poznaniu z 2 września 2020 r., sygn. akt III K 2/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
<p>1.4. Wnioski</p>		

#	uchylenie	#	zmiana	
2.	Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
1.5.	Ustalenie faktów			
1.1.3.	Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>Apelacja oskarżonego D. L..</p> <p>Rażąca niewspółmierność orzeczonej kary:</p> <p>a. co do czynu z pkt 2 jako okoliczność obciążającą przyjęto wartość wyrządzonej szkody, kiedy jest to znamię tego przestępstwa</p> <p>b. przyjęcie, że działania wobec rzetelnego klienta jest okolicznością obciążającą, albowiem osoba</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

klienta jest
irrelevantna z
perspektywy
dyrektyw wymiaru
kary

c. wymierzenie za
pierwszy czyn kary
1 roku pozbawienia
wolności oraz 100
stawek dziennych po
40 zł

d. wymierzenie za
drugi z czynów akry
(...) lat pozbawienia
wolności oraz 200
stawek dziennych po
40 zł

e. wymierzenie kary
łącznej (...) lat
i (...) miesięcy
pozbawienia
wolności oraz 250
stawek dziennych
grzywny po 40
zł i niezastosowanie
pełnej absorbcji,
kiedy oskarżony
przyznał się, wyraził
skrucę żal, dążył do
naprawienia szkody,
brak uprzedniej jego
karalności, młody
wiek, a cele
zapobiegawcze i
wychowawcze
zostaną
zrealizowane przy
orzeczeniu kary w
dolnych granicach
ustawowego
zagrożenia,
umożliwiających
warunkowe
zawieszenie jej
wykonania,

<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>a. wartość wyrządzonej szkody mimo, że należy do znamion przestępstwa z art. 294§1 k.k., w realiach różnych spraw przeciwko mieniu, uznawanych jako przestępstwa kwalifikowane właśnie poprzez wartość mienia, może być to wartość zróżnicowana, która jednak wpływa na ocenę stopnia społecznej szkodliwości przestępstwa, co wyraźnie wskazano w art. 115§1 k.k. Innymi słowy, w konsekwencji im wyższa wartość szkody, tym wyższy stopień tej szkodliwości, co musi być brane pod wagę przy wymiarze kary, co słusznie uczynił sąd I instancji.</p> <p>b. oskarżony działał wobec swojego stałego i dobrego klienta,</p>		

a więc przyjęty
modus operandi
przez niego nie
był przypadkowy,
zmierzał do
uśmierzenia
czujności
pokrzywdzonego,
który miał
wówczas pełne i
obiektywne
przesłanki aby
ufać oskarżonemu
i liczyć na
jego elementarną
uczciwość, w
efekcie
prowadziło to
do zaniechania
podjęcia
efektywnych
czynności
sprawdzających,
który, jak się
okazało, wobec
pokrzywdzonego
był wyrachowany
wręcz cyniczny, co
jest okolicznością
negatywnie
jaskrawą i
stawiającą
działania sprawcy
w jeszcze
większym złym
świecie.

c. i d. kary
orzeczone
jednostkowe za
poszczególne
przestępstwa są
wywarzone,
zostały orzeczone
w dolnych
granicach
ustawowego
wymiaru, w
konsekwencji nie
rażą swoją

surowością, a można o nich mówić, że są umiarkowane w swojej intensywności.

e. kary łączne – co do kary pozbawienia wolności oraz grzywny, mają one także takie same cechy jak wyżej wskazano, a przy ich wymiarze uwzględniono, że oskarżony jest osobą niekaraną, wyraził skruchę, uwzględniono także fakt nieodpłatnego przekazania części zamiennych do maszyn rolniczych i nieodpłatnego świadczenia usług na rzecz pokrzywdzonego, jako częściowe naprawienie szkody za pierwsze z przypisanych temu oskarżonemu, przy czym wiek oskarżonego nie jest wartością sama w sobie aby uznać, że ma to być skuteczna przesłanka do zmniejszenia rozmiaru kary łącznej. Kary o charakterze finansowym

uwzględniają
sytuację
majątkową i
osobistą tego
skarżonego, który
jest osobą zdrową,
młodą, nie ma
żadnych
ograniczeń
zarobkowych po
jego stronie.

Kara łączna
słusznie została
orzeczona w
oparciu o zasadę
częściowej
absorbpcji, bowiem
mogła być ona
orzeczona w
granicach od 2
lat do 3 lat,
a orzeczono ją
w wymiarze (...)
lat i (...)
miesiący, mając
na względzie, że
oba przestępstwa
były popełnione
w odstępstwie w
zasadzie dwóch
miesiący, zostały
różnorodnie
kwalifikowane,
przy czym z
tej kwalifikacji
wynika, że po
stronie
oskarżonego
nastąpił
negatywny
progres, skoro
swoją działalność
zakończył na
kwalifikowanym
oszustwie. Ta
sama konstatacja
odnosi się do

<p>orzeczonej kary łącznej grzywny.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. wymierzenie niższych kar jednostkowych oraz wymierzenie kary łącznej przy zastosowaniu pełnej absorpcji</p> <p>2. orzeczenie obowiązku naprawienia szkody bez odsetek</p> <p>3. uchylenie obowiązku naprawienia szkody orzeczonego w pkt II wyroku lub jego odpowiednie zmniejszenie.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z powyższych względów, odnosząc się do analizowanego zarzutu, nie była możliwa ingerencja w orzeczone kary jednostkowe oraz karę łączną.</p> <p>Z racji, że powstała szkoda jest efektem czynu niedozwolonego orzeczenie odsetek musiało słusznie</p>		

nastąpić od dat
końcowych
przypisanych
oskarżonemu
przestępstw
przeciwko mieniu.

Uchylenie
obowiązku
naprawienia szkody
albo jego
zmniejszenie
orzeczonego w pkt
II wyroku jest
niezasadne, skoro
również domagał się
tego pokrzywdzony,
w przeciwnym
wypadku oskarżony
korzystałby w
dalszym ciągu
z „owoców”
przestępstwa, co
klóciłoby się w
sposób elementarny,
z poczucie
sprawiedliwości oraz
nie doszłoby do
restytucji
materialnej, do
czego pokrzywdzony
ma prawo, godząc
jednocześnie w
przepisy prawa
materialnego oraz
w realną realizację
celów postępowania
karnego,
definiowanych w
art. 2 pkt 2
i 3 k.p.k., gdzie
wskazano, że trzeba
trafnie zastosować
środki przewidziane
w prawie karnym
[...] dążąc do
zapobiegania
przestępstwom oraz
umacnianiu
poszanowania

<p>prawa i zasad współżycia społecznego i uwzględnić interes pokrzywdzonego.</p> <p>Nadto trzeba dodać, że obowiązek naprawienia szkody ciążący na oskarżonym, orzeczony wyrokiem skazującym, oderwany jest od aktualnej sytuacji majątkowej zobowiązanego oraz od jego możliwości zarobkowych.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>Zaniechanie przeprowadzenia dowodu opinii biegłego na okoliczność ustalenia wartości usług świadczonych przez oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego, poprzestano na oświadczeniu pokrzywdzonego na temat wyceny tych usług, gdy wymaga to wiadomości specjalnych.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zaniechanie przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego</p>				

rzeczoznawcy na okoliczność ustalenia wartości usług świadczonych przez oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego w zakresie napraw maszyn rolniczych, nie zostało zaprezentowane jako zarzut apelacyjny, a wniosek dowodowy, przy czym jego treść należy odczytywać właśnie jako zarzut procesowy.

Pokrzywdzony nie kwestionował, że uzyskał od oskarżonego części zamienne oraz pewne usługi jako naprawienie szkody, odnoszące się do wyłudzenia pieniędzy w kwocie (...)zł. Podał nadto wartość tych przedmiotów i wykonanych usług na około (...) zł.

Oskarżony L. w toku wyjaśnień, które złożył (...) r. [k. 122-124] wskazał na ich wartość w granicach (...) zł. W dalszym toku postępowania karnego, w jego relacjach oraz przedkładanych pismach, wartości te wzrastały i miały je obrazować dokumenty (...), które sam

generował, bez potwierdzenia ich wiarygodności w jakikolwiek miarodajny sposób ze strony pokrzywdzonego. Początkowo przedłożył dwa dokumenty na kwotę łączną (...) zł [k. 145 i 148]. Następnie przedłożył kolejne dokumenty opiewające na łączną kwotę (...) zł [307- 342], przy czym część tych dokumentów (...) powiela się ze wcześniej przedłożonymi i po odjęciu właśnie tych pozycji kwota opiewa na (...) zł, a jednocześnie nie wiadomo, czy oskarżony wskazuje na sumę tych dwóch pakietów dokumentów, czy ostatni z nich ma wyczerpywać w całości te materiały. Tym samym, oskarżony wyraźnie, chcąc uzyskać jak najwyższą wartość przekazanych części i wykonanych usług, rozszerza ten materiał, który słusznie uznano, że nie jest wiarygodny, a któremu przecież pokrzywdzony mógł w całości zaprzeczyć, skoro miał w tym

zakresie ewidentny interes.

Trzeba także odnotować, że oskarżony, jak i jego obrońca w toku procesu, pozostawali w kwestii wyliczenia przez biegłego wartości usług i przekazanych części bierni, a więc stworzyli sami sytuację, która nie dawała żadnych podstaw, do przyjęcia, że wyliczenie przekazanych i wykonanych usług pokrzywdzonemu, wymaga wiadomości specjalnych, a więc brak powołania biegłego przywołanej specjalności nie jest żadnym błędem w metodyce pracy sądu dążącego do prawdy materialnej.

Hipotetyczne uzyskanie takiej opinii, w oparciu o pisma przedłożone przez oskarżonego, dotknięte byłoby subiektywizmem, skoro trzeba byłoby się odwołać do niewiarygodnych pism przedłożonych przez oskarżonego, albo do relacji usługodawcy i usługobiorcy, w konsekwencji dałoby to dowód, który

nie miałyby waloru obiektywnego.			
Wniosek			
<p>1. wymierzenie niższych kar jednostkowych oraz wymierzenie kary łącznej przy zastosowaniu pełnej absorpcji</p> <p>2. orzeczenie obowiązku naprawienia szkody bez odsetek</p> <p>3. uchylenie obowiązku naprawienia szkody orzeczonego w pkt II wyroku lub jego odpowiednie zmniejszenie</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
<p>Z powyższych względów, odnosząc się do analizowanego zarzutu, nie była możliwa ingerencja w orzeczone kary jednostkowe oraz karę łączną.</p> <p>Z racji, że powstała szkoda jest efektem czynu niedozwolonego orzeczenie odsetek musiało słusznie</p>			

nastąpić od dat
końcowych
przypisanych
oskarżonemu
przestępstw
przeciwko mieniu.

Uchylenie
obowiązku
naprawienia szkody
albo jego
zmniejszenie
orzeczonego w pkt
II wyroku jest
niezasadne, skoro
również domagał się
tego pokrzywdzony,
w przeciwnym
wypadku oskarżony
korzystałby w
dalszym ciągu
z „owoców”
przestępstwa, co
klóciłoby się w
sposób elementarny,
z poczucie
sprawiedliwości oraz
nie doszłoby do
restytucji
materialnej, do
czego pokrzywdzony
ma prawo, godząc
jednocześnie w
przepisy prawa
materialnego oraz
w realną realizację
celów postępowania
karnego,
definiowanych w
art. 2 pkt 2
i 3 k.p.k., gdzie
wskazano, że trzeba
trafnie zastosować
środki przewidziane
w prawie karnym
[...] dążąc do
zapobiegania
przestępstwom oraz
umacnianiu
poszanowania

<p>prawa i zasad współżycia społecznego i uwzględnić interes pokrzywdzonego.</p> <p>Nadto trzeba dodać, że obowiązek naprawienia szkody ciążący na oskarżonym, orzeczony wyrokiem skazującym, oderwany jest od aktualnej sytuacji majątkowej zobowiązanego oraz od jego możliwości zarobkowych.</p>				
<p>3.3.</p>	<p>Niezasadne orzeczenie naprawia szkody wraz z odsetkami, skoro wymagalność tego roszczenia następuje nie wcześniej niż z datą uprawomocnienia się orzeczenia, z uwagi na konstytutywny charakter orzeczenia w tym przedmiocie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Nie ma żadnych prawnych przesłanek, aby uznać, że w przypadku wyrządzenia szkody przestępstwem,</p>				

będącym czynem niedozwolony, ujmując to w kategoriach prawa cywilnego, a zwłaszcza kiedy czynność wykonawcza była skierowana na uzyskanie określonych sum pieniężnych, zdobytych przez sprawcę, w efekcie jego oszukańczych zabiegów, pokrzywdzony nie miał prawa do uzyskania korzyści w postaci odsetek, od tych sum, licząc właśnie od daty czynu, skoro od tej daty został pozbawiony przysługującego mu prawa do swobodnego dysponowania tymi środkami. W tej sytuacji wyrok skazujący, zawierający rozstrzygnięcie o obowiązku naprawienia szkody ma o tyle deklaratoryjny charakter, że potwierdza co zostało wskazane w zawiadomieniu o przestępstwie, opisującym kiedy pokrzywdzony tego prawa spowodowanego działaniami sprawcy został pozbawiony, a więc kiedy

<p>szkoda powstała. Szkoda w mieniu pokrzywdzonego i konieczność jej naprawienia nie wynika z wyroku, a z faktu jej spowodowania, a wyrok skazujący tę fakt, o charakterze obiektywnym, traktowane jako zdarzenie historyczne, jedynie potwierdza.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>3. Uchylenie obowiązku naprawienia szkody orzeczonego w pkt II wyroku lub jego odpowiednie zmniejszenie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z powyższych względów nie było możliwe uchylenie obowiązku naprawienia szkody lub jego odpowiednie zmniejszenie, w przeciwnym wypadku pokrzywdzony naprawienia szkody musiałby dochodzić w odrębnym postępowaniu cywilnym, co</p>			

<p>wydłużałoby niezasadnie, nieracjonalnie, dążenie do przywrócenia stanu sprzed dokonanych przestępstw przeciwko mieniu.</p>				
<p>3.4.</p>	<p>Apelacja obrońcy oskarżonego K. Z..</p> <p>Obraza prawa procesowego, art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k., poprzez dokonanie dowodnej sprzecznej z regułami logicznego rozumowania, wiedzy i doświadczenia życiowego, nie zaś swobodnej oceny dowodów, tj., wyjaśnień oskarżonych w zakresie rzekomej wiedzy oskarżonego K. Z. o całości przestępczego przedsięwzięcia oskarżonego D. L. i w konsekwencji uznanie, że oskarżony ten był współsprawcą, nie zaś pomocnikiem, podczas gdy wskazane dowody w żaden sposób nie podają jakoby oskarżony obejmował swoją świadomością i zamiarem całość czynu zabronionego jednocześnie żaden inny dowód nie</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

	został w toku postępowania na tę okoliczność przeprowadzony.			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
<p>Apelujący niezasadnie w odniesieniu do przebiegu spotkania oskarżonych z pokrzywdzonym opiera się wyłącznie na relacjach oskarżonych, zapominając zupełnie o supozycjach podanych przez pokrzywdzonego, które słusznie dla sądu I instancji były wiarygodne, choć sama relacja przedstawiona przez oskarżonego Z. potwierdza jego współudział w przestępstwie.</p> <p>Z tych relacji wynika klarownie, że do spotkania doszło, w którym uczestniczyli oskarżeni oraz pokrzywdzony wraz z bratem. Oskarżony Z. przedstawił się przybyłym mężczyznom jako komornik, a skoro ów oskarżony z zawodu jest piekarzem,</p>				

ówcześnie pracował jako monter, to absolutnie doskonale wiedział, że nie jest komornikiem, a więc skoro przedstawił się jako ten funkcjonariusz publiczny, a taki status ma taki urzędnik, to w efekcie, co właśnie jest oparte na elementarnych zasadach logicznego myślenia oraz doświadczeniu życiowym [które bardziej powinno być postrzegane jako zdrowy rozsądek] wiedział stąd, wyciągając racjonalne wnioski, a ma do tego intelektualne predyspozycje, że podjęte przez niego działania są elementem oszukiwania odbiorcy jego oświadczenia co do deklarowanej roli zawodowej, urzędniczej i społecznej. Następnie z udziałem tego oskarżonego była prowadzona rozmowa właśnie z pokrzywdzonym, której przedmiotem był zakup kombajnu, ciągnika rolniczego, a zobrazowaniem tego była przygotowana umowa, którą

oskarżony widział, sam ją podpisał, która dotyczyła sprzedaży tego sprzętu plus harder zbożowy (...), co zostało dopisane do tego dowodu [dokumentu], który podpisał oskarżony właśnie podszywający się pod komornika, czemu nawet w swoich wyjaśnieniach złożonych (...) r. nie zaprzeczył, a wręcz potwierdził.

Z tych przywołanych hasłowo okoliczności jednoznacznie wynika, że oskarżeni oszukiwali w sposób klasyczny pokrzywdzonego, skoro oskarżony Z. nie był w życiu komornikiem, choć być może w przyszłości będzie mieć do czynienia z takim urzędnikiem, ani nie sprzedaje sprzętu rolniczego, nawet takimi urządzeniami nie zajmuje się, choć pracuje jako monter, a pieniądze za ten sprzęt nie miały wpłynąć do niego, bo dane rachunku bankowego nie pochodzą od niego i nie odnoszą się do ewentualnego jego aktywnego

rachunku bankowego, z czego doskonale zdawał sobie sprawę, bo do takich konkluzji prowadzi doświadczenie życiowe. Dane te pochodziły od drugiego oskarżonego, co na marginesie wymagało późniejszej korekty aby przelew pieniędzy był skuteczny. Te elementy stanu faktycznego w zupełności wystarczą do przyjęcia, że działanie oskarżonego Z. należy rozpatrywać, jako równorzędny element zachowań podjętych przez oskarżonego L., a więc bez jego działań nie udałoby się wprowadzić w błąd pokrzywdzonego i osiągnąć skutku w postaci mylnego wyobrażenia o rzeczywistości i uzyskania jego pieniędzy, po wykonaniu przez niego stosownego przelewu bankowego, czego również był świadomy oskarżony, a więc że chodzi o pieniądze pokrzywdzonego. W konsekwencji, trzeba uznać, że

oskarżony Z. nie musiał mieć pełnej świadomości, co poprzedzało to spotkanie, jakie były pertraktacje pomiędzy pokrzywdzonym a drugim z oskarżonych oraz czy do skutecznego przelewu pieniędzy doszło, na marginesie wykonanym tuż po tym spotkaniu, choć jego zachowanie było niezbędnym elementem nieuchronnie prowadzącym do tego.

Zaaranżowanie spotkania z udziałem fikcyjnego komornika, który miał dysponować określonym sprzętem rolniczym i oferowanie go na sprzedaż, dawało pokrzywdzonemu wszelkie przesłanki do wnioskowania, że ma to związek z działalnością zawodową „egzekutora”, a wytworzenie tego mylnego przekonania, wykreowanego z niepoślednim udziałem oskarżonego, jest skutecznym wyczerpaniem znamion oszusta,

a nie „tylko” pomocnika oszusta.				
Wniosek				
Przyjęcie pomocnictwa do dokonania oszustwa.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Z powyższych względów działania oskarżonego nie można było rozpatrywać jako pomocnictwo do dokonania oszustwa.				
3.5.	Rażąca niewspółmierność kary: a. jako okoliczność obciążającą przyjęto wartości wyrządzonej szkody, gdy okoliczność ta stanowi znamię czynu zabronionego, b. wymierzenie za pierwszy czyn kary (...) roku i (...)miesiący pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny po 40 zł c. wymierzenie za drugi czyn	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

	<p>(...)miesiący pozbawia wolności</p> <p>d. wymierzenie kary łącznej (...) roku i (...) miesięcy pozbawienia wolności, nie zastosowanie pełnej absorpcji, pomimo że rola oskarżonego była marginalna, oskarżony wyraził skruchę, przy braku uprzedniej karalności, uwzględniając jego młody wiek umożliwiając skuteczną resocjalizację, zaś cele kary zostaną zrealizowane, poprzez orzeczenie kar za poszczególne czyny w dolnych granicach dolnego zagrożenia, a kara łączna w granicach dolnego wymiaru, umożliwiającego warunkowe zawieszenie jej wykonania</p>			
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zastosowana represja co do udziału w oszustwie zbyt surowa, mając na względzie mimo wszystko jego mniej intensywne działania w tym</p>				

przestępstwie oraz fakt, że nie był on zasadniczym beneficjentem oszukańczych zabiegów. Dlatego złagodzono wobec tego oskarżonego wymierzoną karę i orzeczono karę(...)roku pozbawienia wolności i uchylono wymierzoną mu pierwotnie grzywnę.

Oдноśnie przypisanego temu oskarżonemu odpowiedzialności za przestępstwo kwalifikowane ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii, uznano, że wymierzona kara co do rodzaju jest zbyt surowa, mając na względzie rodzaj uprawianych roślin i wytworzenie z nich ilości narkotyków o „miękkim” charakterze. W konsekwencji, przy zastosowaniu art. 37a k.k., wymierzono karę grzywny.

Warunkowo zwieszono wykonanie kary pozbawienia wolności, nakładając na niego wskazany obowiązek, oddając go pod dozór kuratora sądowego, uznając, że okres

próby musi być monitorowany przez niego, aby skutecznie okres probacji.

Orzeczono karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 40 z, uznając, że je rozmiar spełnia zasadnie prewencji ogólnej i szczególnej, uwzględniając jego możliwości zarobkowe, zawodowe, stan zdrowia i wiek [jest osobą młodą i zdrową, świadczącą pracę], przy czym jej rozmiar orzeczono stosując art. 4§1 k.k., bowiem aktualne brzemienne tego przepisu nakazujące wymierzać karę grzywny niemniejszą niż 100 stawek dziennych uchwalonego na mocy ustawy z 16 czerwca 2020 r. dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętych skutkami C.- 19 oraz o uproszczonym postępowaniu a o zatwierdzeniu układów w związku z wystąpieniem C. - 19 [Dz.U. z 2020., poz. 1108], która weszła w życie 24

<p>czerwca 2020 r. nie jest dla oskarżonego względniejsza [korzystniejsza] w chwili popełnienia przypisanego czynu, którego końcowy okres przypadł na 5 września 2019 r., niż w czasie orzekania.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Wymierzenie kary w łagodniejszym rozmiarze, wyeliminowanie obowiązku naprawienia szkody, ewentualnie orzeczenie kary w wymiarze niższym niż orzeczona, a następnie kary łącznej przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wniosek jest nieprecyzyjny i w efekcie sprzeczny z zarzutem, skoro brakuje w nim postulatu orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności w granicach umożliwiających warunkowe zawieszenie jej wykonania, co</p>			

natomiast znajduje się z zarzucie, co świadczy o chaotycznym przygotowaniu tego fragmentu analizowanego środka odwoławczego.

Niemniej, trzeba uznać, że odnośnie oszustwa, rola równorzędna oskarżonego Z. w drodze do finalnego błędnego wywołania przeświadczenia o rzeczywistości u pokrzywdzonego, prowadząca do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem i nawet spowodowanie szkody po jego stronie, nie była aż tak rozbudowana jak oskarżonego L., co nie mogło umknąć uwadze sądu odwoławczego. Stąd konieczność jeszcze większej relatywizacji represji karnej wobec obu oskarżonych w tym zakresie, niż zaproponował to sąd I instancji.

W efekcie obniżono wobec tego karę pozbawienia wolności do (...)roku, uchylono karę grzywny, uznając, że bezpośrednim i

zasadniczym beneficjentem oszustwa i uzyskanego transferu finansowego jest oskarżony L..

Przyjęcie odpowiedzialności oskarżonego Z., za przestępstwo przeciwko mieniu, determinowało konieczność orzeczenia względem niego obowiązku naprawienia szkody solidarnie z drugim z oskarżonych.

Jeżeli pokrzywdzonemu uda się uzyskać pieniądze, w większej części albo wyłącznie od jednego z oskarżonych, to obaj mogą dokonać wewnętrznych rozliczeń, uwzględniając intensywność i rozbudowany charakter podjętych przez nich działań, ale to już z pewnością nie będzie obchodzić pokrzywdzonego.

4.
**OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

4.1.	Zastosowano art. 37a k.k. w odniesieniu do przypisanego oskarżonemu przestępstwa kwalifikowanego w oparciu o ustawę o przeciwdziałaniu narkomanii, uznając, że kara grzywny spełni swój cel prewencyjny, skoro przypisane przestępstwo dotyczyło niewielkiej ilości narkotyków, uznawanych za tzw. miękkie.	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
Jak wyżej		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
W stosunku do oskarżonego D. L.		
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		

<p>Z uwagi na niezasadność zrzutów zawartych w apelacji i skorelowanych z nimi wnioskami.</p>		
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>W stosunku do K. Z.</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		
<p>Zastosowana represja co do udziału w oszustwie zbyt surowa, mając na względzie jego rolę, co wykazano powyżej.</p> <p>Oдноśnie narkotyków, zbyt represja surowa mając na względzie rodzaj uprawianych roślin i wytworzenie ilości narkotyków, warunkowo zwieszono wykonanie kary pozbawienia wolności, nakładając na niego wskazany obowiązek, oddając go pod dozór kuratora ująć, że okres próby musi być monitorowany przez niego, aby</p>		

uskutecznić okres
probacji.

Orzeczono karę
grzywny w
wysokości 50 stawek
dziennych po 40
z, uznając, że
je rozmiar spełnia
zadania prewencji
ogólnej i szczególnej,
przy czym jej
rozmiar orzeczono
stosując art. 4§1 k.k.,
bowiem aktualne
brzemiennie tego
przepisu nakazujące
wymierzać karę
grzywny
niemniejszą niż 100
stawek dziennych
uchwalone na mocy
ustawy z 16 czerwca
2020 r. dopłatach
do oprocentowania
kredytów
bankowych
udzielanych
przedsiębiorcom
dotkniętym
skutkami C.- 19 oraz
o uproszczonym
postępowaniu a
o zatwierdzeniu
układów w związku
z wystąpieniem C. -
19 [Dz.U. z 2020.,
poz. 1108], która
weszła w życie 24
czerwca 2020 r., nie
jest dla oskarżonego
względniejsza
[korzystniejsza], co
także sygnalizowano
wyżej.

1.9. ***Uchylenie
wyroku sądu***

pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
1.1.8. Zapatrywania			

<p>prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>		
<p>1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>I. 4.</p>	<p>W pkt 4 w odniesieniu do pkt XII na poczet efektywnie wykonywanej kary a więc kary grzywny zaliczono okres zatrzymania oskarżonego Z.</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>III i IV</p>	<p>Na podstawie art. 624§1 k.p.k. zwolniono obu oskarżonych z obowiązku zwrotu kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, mając na względzie, że oskarżony L. ma do odbycia karę pozbawienia wolności oraz ciąży na nim obowiązek naprawienia szkody, a oskarżony Z.</p>	

ma również do wykonania ten obowiązek.

Na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 ze zm.) i z uwagi na perspektywę konieczności odbycia kary pozbawienia wolności przez oskarżonego L. oraz obciążający obu oskarżonych obowiązek naprawienia szkody zwolniono ich z opłat sądowych, przy czym w odniesieniu do oskarżonego Z. odnosiło się to do obu instancji.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 22 ust. 2 i 3 ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych [Dz.U/ z 2017 r., poz. 1870 ze zm.] i 11 ust. 1 pkt 5 17 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w 22 października 2015 r. sprawie opłat za czynności radców prawnych [2018 r., poz. 265 j.t]

7. PODPIS

G. N. M. K.H. K.	
------------------	--